

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXXVI. Ecquid est liberum arbitrium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

III. DE LIBERI ARBITRII NATVRA.

QVÆSTIO XXXVI.

Ecquid est Liberum Arbitrium?

AUTOR. I. Liberum arbitrium est *Iudicium rationis, cum Electione voluntatis: ita Magist. 2. Sent. 2.* Alijs significat *solius rationis actum, id est, iudicium: Quia, ait S. Bern. liberè de actu voluntatis iudicat. Vel, ait Tapperus, quia indifferens est; & in particulari iudicamus, ut volumus.*

3. D. Thomæ, & S. Patribus significat *actum solius Voluntatis; cù quod is solus verè & propriè liber sit: Diciturque Elec̄tio, quæ est quædam quasi iudicium ultimum voluntatis. Sic dicitur, viue pro arbitrio.*

Arbitrium verò dicitur potius, quā iudicium; quia Arbitri sunt liberiores Iudicibus: Hi enim tenentur sequi leges in iudicando; ut, si iudicare feciū videantur, ab eis possit appellari: Arbitri verò sententiam ferant, ut volunt; nec ab eis datur appellatio.

Arbitrii, & voluntatis eadem potentia est; Et potentia hæc, quā respicit finem, *Voluntas*; quā media, *Arbitrium* dicitur.

Libertas triplex est: *Natura*; quā concreata nobis liberamur ab naturali inclinatione, nos ad determinatum actum necessitante. *Gratia*, quā ab peccatis; *Gloria*, quā ab mortalitate liberamur.

Libertas Naturæ duplex est.

I. A Coactione simplici: Sic libera sūt,

quæ, et si non possint non fieri, sūnt tamen spontē: Ut cum Deus gignit Filium, cum appetimus beatitudinem.

II. A Necessitate, quā libera sūt, quæ pro arbitrio possimus velle, aut non velle, aut nolle: ut dum loquimur. &c.

I. CALVINVS Inst. 2. c. 2. §. 4. coniunctū hoc, (*Liberum arbitrium*) fert impatienter. Numis, ait, Philosophicè hac de locuti sunt, qui se Christi iacent discipulos. Nam quasi adhuc integer staret homo, semper apud Latinos Liberi arbitrii, extitit nomen. Græcos verò non puduit multè arroganter usurpare vocabulum; siquidem ἀριστον dixerunt; ac si potestas sui ipsius penes hominem fuisset. 2. Ib. §. 8. Si quis vocis huius (*Liberum Arbitrium*) usum non prauā intelligentiā sibi permittat; per me quidem non vexabitur ob eam rem. Sed quia sine ingenti periculo non posse retinere censeo; magno contrà Ecclesiæ bono futurum, si ABOLEATVR. Neque ipse usurpare velim; & alios, si me consulant, ABSTINERE optarim.

AUTOR. Etsi vocabulum hoc, *Liberum Arbitrium*, in S. Scriptura non sīt: res ipsa tamen habetur. Num. 30. In arbitrio viri erit. &c. 2. Reg. 34. Triumtiōi optio datur, elige. Dan. 12. Quid eligam.

DICO igitur Calvinistis, quod S. Aug. l. 7. c. 9. de Trin. Pascentio Ariano, contendenter vocem ἀριστον in scriptura non extare; respondit, Etsi nomen non reperitur: restamen habetur in ea.

Liberum arbitrium igitur est potentia; non habitus, vel actus; liber; non inde terminata ceu voluntas; intelligentia naturæ attributa, ut subiecto; ex his, quæ ad finem aliquem conducunt, ut obiecta potentiaz, versantis circa Me dia tantum; unum præ alto eligendi, actu contrarieatis seu specificationis; aut repudiendi, actu contradictionis.

QVÆ-